

ז"ל כגון דלא כתב ליה וכו' ודלא כפרש"י. ב) ז"ל לא גבי אלא מבני חרי וכו'.

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. בן תְּרִימוּ גַם אֲתֶם
תִּרְוֹמוּ יי מִכָּל מַעֲשֵׂי תִיכֶם
אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת
תִּרְוֹמוֹת יי לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן:
בַּמִּדְבָּר יֵחַ כַּח

גליון הש"ס

לעיל
גמ' באן להאביל. עי' לעיל
דק מ ע"צ תד"ה וכתב: שם
באן לחיות. עי' שנת דף נד
ע"צ תד"ה הוה מעשר [ועי'
צדק'ס ד"ה מכרין להן]: שם
אלא לחוב וכו'. עי' קדושין
דק מז ע"א תד"ה אלל לחוב:
שם ואין אפטרופין וכו'.
עין לעיל דף לח ע"צ תוד"ה
אין:

הגהות הב"ח

(ה) גמ' צר חידי אמר
שמואל דאמר כו':

מוסף רע"י

[illegible]

מוסף תוספות

א. מיד דהוה אהקדש.
ב. ה"נ נימא
גבי יתומים. מרדכי. ג. אבל
רבנן תקנו משיכה להריוחן
שלא יהא כח הדיוט חמור

מכאן הקדש. 'מוס' קידושין כט.
לעשות כהקדש שיהו קונים בו
כח הדיוט מרובה משלהן ולא
מוס' קידושין כט. ד"ה אל

אבל להניח את התבואה מ"ל דב"ד הפקידו נכסי היה בבבית ישראל ולא אמרין כעשו אלא לתיקון היתומים ולהן סוכה ולולב וציצית וסובלים ואין האפסטרופסין וזבוקין לנכסי תרומים עד שולוקקין בהן שדות רשב"ג ר' רשב"ג אומר אינו צריך

הניזקין פרק חמישי גימין

על פי ולא נתמנה להן אפוטרופוס לא מאזיזין ולא מז"ד אפילו הכי באפוטרופוס הוא: לא שאיין לו צדו כלום משלהן: לא ישבע. טעמא דהך פלוגתא מפרש בגמרא (י) וצין למר **ב'** ולא שוספין. אין יכול לתרום על חלק חברו שלא מדעתו: ולא אריסין. על חלקו של צבעל הך סיפא טעמא דרישא כלומר אתם ממעט התורם שאינן שלו והני כוליהו שאינן שלו נינהו.

מתני' ^איתומין שסמכו אצל בעל הבית או שמינה להן אביהן אפטרופוס חייב לעשר פירותיהם ^באפטרופוס שמינהו אבי יתומים ישבע מינהו ב"ד לא ישבע אבא שאול אומר חילוף הדברים: **גמ'** ורמינהו ^אאתם ^בולא שותפין דאתם ולא אריסין אתם ולא אפטרופין ^גהולא התורם את שאינו שלו אמר רב חסדא לא קשיא * כאן להאכיל * כאן להניח והתנאי ^דהאפטרופין תורמין ומעשרין להאכיל ולא להניח ומוכרין להן בהמה עבדים ושפחות בתים שדות וכרמים להאכיל אבל לא להניח ומוכרין להן פירות יינות שמנים וסלתות להאכיל אבל לא להניח ^הועושין להן לולב ^ווערבה וסוכה

וציצית וכל דבר שיש לו קצבה לאיתווי שופר ולוקחין להם ספר תורה
תפילין ומוזות וכל דבר שיש לו קצבה לאתווי מגילה ואין פוסקין עליהם
צדקה ואין פודין עליהן את השבויין ולא כל דבר שאין לו קצבה לאתווי
תנחומי אבלים ואין אפטרופין רשאים לדון לחוב ולזכות בנכסי יתומים
לזכות אמאי לא? אלא לחוב על מנת לזכות בנכסי יתומים ואין אפטרופין
רשאים למכור כרחוק ולגאול בקרוב כרעה ולגאול כיפה מ"ט דדלמא
משתדפין ואין אפטרופין רשאים למכור שדות וליקח עבדים אבל מוכרין
עבדים ולוקחין בהן שדות כגון שמשונו בן גמליאל אומר "אף לא למכור

עבדים וליקח שדות מ"ט דלמא לא משפין * יאין אפוטורפין רשאן * להוציא עבדים לחירות אבל מוכרין אותן לאחרים ואחרים מוציאין אותן לחירות * רבי אומר אומר אני אף הוא נותן דמי עצמו ויוצא מפני שהוא כמוכרו לו וצריך לחשב עמהן באחרונה ר"ש בן גמליאל אומר * אינו צריך * אין עושין אפוטורפין נשים ועבדים וקטנים * ואם מינן אבי יתומין הרשות * בידו * ההוא אפוטורפוס דהוה בשבבותיה דר' מאיר דהוה קא מזבין ארעתא * וזבין עבדי ולא שבקיה ר' מאיר אחוה ליה בחלמיה * אני להרוס ואתה לבנות אפילו הכי לא אשגה אמר * דברי חלומות לא מעלין ולא מורידין * הנהו בי תרי דאיגרי בהו שטן דכל בי שמישי הוו קא מינצו בהדי הדדי איקלע רבי מאיר להתם עכבינהו תלתא בי שמישי עד דעבד להו שלמא שמעיה דקאמר ווי דאפקיה ר' מאיר לההוא גברא מביתיה: ההוא אפוטורפוס דהוה בשבבותיה דר' יהושע בן לוי דהוה קא מזבין ארעא וזבין תורי ולא אמר ליה ולא מידי סבר לה כר' יוסי * דתניא א"ר יוסי מימי לא קריתי לאשתי אשתי ולשורי שורי אלא לאשתי בתי ולשורי שדי הנהו יתמי דהוו סמיכי גבי ההיא סבתא הוה להו תורתא שקלה וזבינתה ניהליהו אתו קרובים לקמיה דרב נחמן אמרו ליה מאי עבידתה דזבנא אמר להו יתומים שסמכו אצל בעל הבית תנן והא אייקר ברשותא דלוקח אייקר והא לא נקיטי דמי אמר להו א"כ היינו דרב חנינאי בר אידי אמר שמואל דאמר רב חנינאי בר אידי אמר שמואל * נכסי יתומין הרי הן כהקדש ולא מקני אלא בכספא חמריה דרבנא עוקבא יתמא משכוח בארבעה ארבעה ואייקר וקם בשיתא שיתא אתו לקמיה דרב נחמן אמר להו היינו דרב חנינאי בר אידי * דאמר רב חנינאי בר אידי אמר שמואל נכסי יתומין הרי הן כהקדש ולא מקני אלא בכספא: משוך פירי מיתמי אייקור היינו דרב חנינאי בר אידי * זול * לא יהא כח הדיוט חמור מהקדש אמשיכו להו פירי ליתמי ואייקר לא יהא כח הדיוט חמור מהקדש זול סבור מינה היינו דרב חנינאי בר אידי א"ל רב שישא בריה דרב אידי * הא רעה היא לדידהו דזמנין דמצטרכי לפירי וליכא דיהיב להו עד דיהבי זוזי * יהיבי יתמי זוזי אפירי זול לא יהא כח הדיוט חמור מן הקדש אייקר סבור מינה היינו דרב חנינאי בר אידי אמר להו רב שישא בריה דרב אידי * הא רעה היא לדידהו דאתו

דמים: א״יִקָּר: ור״זִין המוכרים לחזור משום דקנין יתומים בכסף: לא יהא כח הדיוט כו'. וכיין דלא אמשיח
י: ה״יִנו דרב חנינא. וניהדרו זהו יתמי: א״יִקָּר. ור״זִים המוכרים לחזור: ה״יִנו דרב חנינא. ולא יחזרו:

נשרפו

[illegible]

זב.

עין משפט
נר מצוה

בבא א מ"י פ"ד מהל' תרומות הלכה י ופי"א מהלכות נחלות הלכה ט סמג עשין לו טוש"ע ח"מ סימן רל

ל ב מיי פ"א מהלכות
נחלות הלכה ה סמג שם
טוש"ע שם סעיף טו:
לג ג מיי פ"ד מהל' תרומות
הלכה ח וע"ש בב"מ
[טוש"ע י"ד סימן שלא סעי'
לה]:

לכך דמי' שם הנכה י וע"ש
צכ"מ:

לד' ו' מיי' פ"א מהל' נחלות
הל' ט' סמג' עשין לו
טוש"ע ח"מ סי' רל סעיף יד:
לה ז' מיי' שם הלכה ו'
טוש"ע שם:

לו ח מיי שם הלכה י טור
ש"ע שם סעי' טו:

ט [פאש"ע יו"ד סי' רמח
סעי' ג]:

ש"ע שם סעי' יב:

ז' טוש"ע שם סעיף יא:

טוֹשׁ"ע שם סעי' יג:
בז' ס' מ"י שם טוֹשׁ"ע שם

סעיף טז:
בא ע [מ"י' שם פ"י הלכה

מב פ [מיי' שס] טוש"ע שס

בזג צ מיי' פ"ט מהל' מכירה

טוֹשׁ"ע ח"מ סי' קל"ט סעיף

מד ק מ"י שס:
מה ר ש מ"י שס הלכה ה:

מו ת א מיי שם הל' ו:

פסקי רי"ד

מנחם יתומים סמכיו
אמר ב"ה חיוב העולם
פירושוהו מפני תיקון העולם
אפטרופוסו סמכיהו אבי
יתומים ישבע מיתורו
לא ישוב אבא שמאל
אמר חילוק הדברים המטמא
ומזוממנו והמקטן בשוגג
פטר במדי חיוב הדברים
סמכיהו במקדש סמכיהו
חיובים יתומים סמכיו
מאלקין אצל כל לא במתנה
אפטרופוסו לחיוב לא אבא
ב"ד ולא מפני אביהם חיוב
אותו ב"ה לעשר פירושוהו
מפני תיקון העולם
סמכיהו ש' לו כיון
שהו סמכיו עליו: ורמניהו
אחם ולא תספיקם אלא אם
אריסים אחם לא אפטרופוסו
שניהם אחם תרמם שדאן
אחזר רשא לתרם חלקק
בחיוב לא לתרם חבירו
האריס לא תרם חלקק ב"ה
בלא רשותו כן האפטרופוסו
יתומים לא לתרם פרוט
רשע: כל אלו מפני שאני
שלחן אוד חורב ב"ה
בש"ה דתרומות (מ"ז-מ"ח)
הענין שהרמיהו לא תרם
הוא ר' עקיבא אומר תרומת
שניהם תרומה וחכ"א תרומת
הראשון תרומה י' וס' תרומת
אחם תרם הראשון כשנישמו
אין תרומת השני תרומה ואם
לא תרומת השני תרומה.
ב"דא בשלל ב"ד אכל אם
הרשה את ב' חנו או עבדו
ואשפתו לתרם תרומתו
תורמו ב' דאלמא תרומתו

לשנות במאי דעביד חברה
הפירות וכל אחד מולך
ם לאכול מעשר ותורם להם
ם תרמו אין תרומתן תרומה
רשונה אין תרומתן תרומה

והיאך יאכלו אותה הכהנים
ים יכולין לשחרור ולהתיר
ם ב"ד שכל מה שעשו לא
כל אבל לא להניח ועושים
ין לו קצבה לאתויי נחומי
תנין להן עד שיגדילו שאין
עבדים אבל מוכרין עבדים
לחשוב עממן באחרונה דברי
מירי ואתי ר' כבא שאול